

Pożegnania

Świętej pamięci dr med. Zbigniew Kledecki

12 października 2014 roku odszedł dr med. Zbigniew Kledecki, specjalista kardiologii i chorób wewnętrznych, twórca i wieloletni ordynator oddziału kardiologicznego kaliskiego szpitala, wieloletni prezes Kaliskiego Towarzystwa Lekarskiego, do końca prezes honorowy towarzystwa, wybitny społecznik w całym tego słowa znaczeniu. Doktor Zbigniew urodził się w Poznaniu 15 listopada 1921 r. Do wybuchu II wojny światowej ukończył gimnazjum i I klasę Liceum im. Paderewskiego w Poznaniu. Ponieważ w chwili wybuchu wojny nie ukończył 18 lat, zgłosił się do wojska na ochotnika. Początkowo ochraniał dworzec kolejowy w Poznaniu, później brał udział w obronie Warszawy. Po upadku stolicy dostał się do niewoli niemieckiej. Miał być deportowany w głąb Rzeszy, ale szybko wrócił do Poznania, gdyż podczas przejazdu transportu przez Puszczykowo brawurowo uciekł z pociągu. W lutym 1940 r. wraz z rodzicami został wysiedlony do Generalnej Guberni, do Brzeska, potem po aresztowaniu w czasie łapanki został wywieziony na roboty przymusowe do Greifenbergu na Pomorzu (obecnie Gryfice).

Po wyzwoleniu wrócił do Poznania. Tu został zmobilizowany i brał udział w walkach w rejonie Budziszyna. Po zakończeniu wojny pierwszy w Szczecinie, w 1946 r., zdał polską maturę i rozpoczął studia na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Poznańskiego. Od czwartego roku studiów był zatrudniony jako młodszy asystent w II Klinice Chorób Wewnętrznych u prof. Roguskiego.

Po uzyskaniu dyplomu lekarza w kwietniu 1952 r. został przymusowo wcielony do wojska. Przez 5 lat pracował w charakterze starszego asystenta w 107. Wojskowym Szpitalu w Wałczu. Następnie uzyskał posadę starszego asystenta w I Klinice Chorób Wewnętrznych Pomorskiej Akademii Medycznej w Szczecinie. W marcu 1961 r. zdał egzamin specjalizacyjny II stopnia z tej dziedziny. Interesowała go kardiologia. Rozpoczął pionierski przewód doktorski na temat fonokardiografii płodowej, który obronił w marcu 1963 r. Jednocześnie w tym samym miesiącu objął stanowisko ordynatora oddziału chorób wewnętrznych Szpitala Miejskiego w Kaliszu. Od pierwszych dni swojej ordynatury pracę oddziału organizował według zasad wyniesionych z klinik – pełna punktualność raportów, wizyt, zabiegów. Był nauczycielem i wychowawcą wielu znanych kaliskich internistów i kardiologów. Dla swoich uczniów był zawsze wielką osobowością lekarską, nauczycielem wymagającym, ale bardzo życzliwym. Po zdaniu egzaminu specjalizacyjnego w 1978 r. przez 6 lat pełnił funkcję specjalisty wojewódzkiego w zakresie kardiologii. Na emeryturę przeszedł w 1989 r. Kontynuował pracę zawodową w Wojewódzkiej Poradni Kardiologicznej w Kaliszu (do 1998 r.), a później w poradni kardiologicznej w Poliklinice przy ul. Kordeckiego. Do ostatnich dni życia prowadził praktykę prywatną. Obok działalności zawodowej dr Zbigniew bar-

dzo dużo czasu poświęcał pracy naukowej. Był autorem ponad 100 prac. W okresie pełnej aktywności zawodowej zajmował się głównie tematyką kardiologiczną. Jego artykuły z tej dziedziny, w tym 6 na temat fonokardiografii płodowej, zostały opublikowane w „Kardiologii Polskiej”, „Polskim Tygodniku Lekarskim” i w „Wiadomościach Lekarskich”. Po przejściu na emeryturę jego pasją stała się historia medycyny ziemi kaliskiej. Publikacje z tej tematyki ukazywały się głównie w „Zeszytach Naukowych Kaliskiego Towarzystwa Lekarskiego”.

Świętej pamięci dr Zbigniew działał w wielu ważnych organizacjach naukowych, ale najważniejsze znaczenie dla niego miała jego działalność w Kaliskim Towarzystwie Lekarskim, którego członkiem został w 1963 r. Prezesem towarzystwa został w 1974 r. i nieprzerwanie piastował to zaszczytne stanowisko przez 33 lata. W październiku 1999 r. zarząd KTL, w uznaniu jego zasług dla towarzystwa, nadał mu godność członka honorowego. Zbiegło to się z jubileuszem 50-lecia pracy zawodowej. W zarządzaniu Kaliskim Towarzystwem Lekarskim dr Zbigniew pozostanie niedoścignionym wzorem. Szczególne uznanie i podziw budziły jego działania dotyczące edycji „Zeszytów Naukowych KTL”. Sam inicjował przygotowanie artykułów przez kolegów lekarzy do wspomnianych zeszytów, a następnie osobiście zajmował się, społecznie, ich redakcją i procesem edytorskim. Na ukończeniu był kolejny zeszyt. Poza redakcją „Zeszytów Naukowych KTL” dr Zbigniew przez 5 lat pełnił funkcje redaktora naczelnego „Serwisu Informacyjnego Lekarzy Województwa Kaliskiego”. Był również w składzie komitetu redakcyjnego „Słownika biograficznego Wielkopolski południowo-wschodniej – ziemia kaliska” i wzbogacił powyższy słownik sporządzonymi przez siebie biogramami wybitnych lekarzy z południowej Wielkopolski. Jego działalność społeczna na rzecz ziemi kaliskiej i jej mieszkańców to przede wszystkim działalność poselska VII i VIII kadencji Sejmu jako członka Stronnictwa Demokratycznego. Choć posłował w okresie Polski Ludowej, zasłużył się jako parlamentarzysta przeciwstawiający się wytycznym proponowanym przez władze państwowe, a nawet przez władze własnej partii. Głosował między innymi przeciwko rozwiązaniu NSZZ „Solidarność” w 1982 r., za co postawiono go przed sądem partyjnym SD. Działał także w obszarach niezwiązanych z polityką, ale istotnych dla społeczeństwa. Występował z powodzeniem w 1982 r. o zwrot kolekcji waz antycznych do muzeum w Gołuchowie. W 1983 r. spowodował anulowanie przepisu, który zawieszal prawo do emerytury lub renty lekarzowi prowadzącemu praktykę lekarską. W 1984 r. interpelował w sprawie reaktywowania izb lekarskich i w sprawie ordynacji wyborczej. W 1980 r. jego zdecydowany i konsekwentny sprzeciw wobec koncepcji tzw. rowu poznańskiego, czyli budowie kopalni odkrywkowej węgla brunatnego na południe od Poznania, uratował byt Wielkopolskiego Parku Narodowego. Za tę działalność otrzymał członkostwo honorowe Towarzystwa Miłośników Puszczykowa i Wielkopolskiego Parku Narodowego.

Doktor Zbigniew za swoją działalność społeczną i zawodową otrzymał wiele cennych odznaczeń i wyróżnień. Wśród najważniejszych należy wymienić Krzyże Orderu Odrodzenia Polski – Kawalerski i Oficerski, oraz otrzymany w 2002 r. medal Gloria Medicinae – najwyższe odznaczenie Polskiego Towarzystwa Lekarskiego. W 1981 r. przyznano mu tytuł Honorowego Obywatela Miasta Kalisza. W styczniu 2000 r. znalazł się wśród 4 osób odznaczonych Medalem Honorowym Wielkopolskiej Izby Lekarskiej. Otrzymał również wiele odznaczeń za udział w walkach w II wojnie światowej, między innymi Za Udział w Wojnie Obronnej 1939 roku, Za Warszawę, Medal za Odrę, Nysę i Bałtyk i Za Udział w Walkach o Berlin.

W grudniu 1997 r. został członkiem nadzwyczajnym Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej w stopniu podpułkownika rezerwy.

Jego pasją była filatelistyka. I tu również były osiągnięcia, między innymi za zbiór „Polska poczta lotnicza” otrzymał srebrny medal roku na Światowej Wystawie Filatelistycznej „Polska 93” w Poznaniu w 1993 r. Był współautorem monografii Poczta i filatelistyka w Wielkopolsce, wydanej w 1993 r.

Zbigniew Kledecki był osobą wybitną i wielce zasłużoną dla ziemi kaliskiej i jej mieszkańców. W życiu codziennym był człowiekiem życzliwym i sympatycznym. Wymienione dokonania i cechy charakteru sprawiają, że trudno się pogodzić z jego odejściem. Lekarze i mieszkańcy Kalisza pożegnali wielkiego syna Ziemi Kaliskiej.

DR N. MED. PIOTR SUDA

PREZES KALISKIEGO TOWARZYSTWA LEKARSKIEGO